

## Opinió

Manuel Ibáñez Escofet\*



### Un altre centenari: Carles Pi Sunyer

**E**l centenari del naixement de Carles Pi Sunyer ens retorna la figura digna, breu, seriosa i responsable d'un dels polítics més destacats de la II República i de la Catalunya autònoma. Pertanyia a una família empordanesa en què el conreu de la medicina com a professió i la política com a vocació va fer brillants algunes de les seves figures. Els Pi i els Sunyer, fins que s'uniren familiarment, donant pas a un sol cognom, deixaren una viva empremta. Potser el més conegut per la seva vida de lluita fou Francesc Sunyer i Capdevila, gran personatge de la revolució del 1868 i de la I República. Fou, entre moltes altres coses, alcalde de Barcelona i ministre d'Ultramar amb Pi i Margall. La dels Pi Sunyer, però, és una família en què són molts els noms destacats.

Carles Pi Sunyer no fou metge com els seus germans August i Santiago. Estudià per a enginyer industrial, però la política el va temptar també. Republicà com tots els seus, milità a Acció Catalana, partit d'esquerra burgesa i europea que semblava destinat a ser el partit hegemònic del nacionalisme esquerrà i l'única alternativa a la Lliga. En les eleccions del 12 d'abril del 1931, però, s'enfonsà i el seu somni hegemònic es féu a miques. La força dominant era la d'un partit nou, l'Esquerra Republicana de Catalunya, liderat per Francesc Macià.

Va ser diputat al Parlament de Catalunya, alcalde de Barcelona, conseller, primer de Finances, i de Cultura en diverses èpoques; diputat a les Corts constitucionals, director general de Comerç i ministre de Treball. Després de l'ensulsiada s'exilià a Anglaterra, atmosfera adequada al seu temperament i a la

seva manera d'entendre la política democràtica, encara que la història el va fer representar un paper que, segurament, no era el seu, però que va acceptar amb admirable sentit de la lleialtat. A Londres va crear el Consell Nacional de Catalunya.

Visqué a Anglaterra fins el 1952, any en què marxà a Veneçuela, on visqué treballant intensament sempre, fins l'any de la seva mort, el 1971.

Jo el recordo a Roses, després de ser alliberat a conseqüència dels fets del 6 d'octubre de 1934, al llindar de casa seva, amb una tauleta al davant, escrivia incansablement.

Aleshores vaig pensar que Carles Pi Sunyer, que, mentre omplia paper amb la seva dèria creadora, enraonava poc però tenia el somriure agradable i fàcil, era un home sense ocis. Només així s'explicaria la seva obra, densa i aguda, expressió de la seva curiositat i del seu tarannà polític. La política, tot i ser fonamentalment un polític, no li va robar tot el temps i els ocis —que he dit que no en tenia— els desviava a escriure. Heus ací algunes de les seves obres: *L'aptitud econòmica de Catalunya*, *La vida i les lletres de Júlia Lapinasse*, *Tres aventurers italians a Barcelona*, *El comerç de Catalunya amb Espanya*, *La cançó a mitja veu*, *Sonet*, *Una interpretació de l'Empordà* i les voluminoses memòries *La República i la guerra*.

Amb el seu aire britànic de polític civilitzat, obert, cordial i reflexiu, l'inevitable llaçat de la corbata i la tofa de cabells blancs, Carles Pi Sunyer fou una figura devorada per la història amarga. □

\* Periodista

## centro g. leopardi

- Cursos de llengua italiana.
- CINETECA LINGUISTICA: Marató A. Sordí i V. Gassman. Cicle: MARCELLO MASTROIANI.
- LEOPARDI ITALIA VIAGGI: Del 31 de març a l'11 d'abril viatge a «LE TRACCE DI ROMA» (visitant Roma, Nàpols, Pompei, Ercolano, Capri i el Vesubi en Hotels de \*\*\* i \*\*\*\*) per 55.850 ptes.

Informació:

M. Mascó, 6-2a. Tel. 362 17 11.

NECESSITEM

## PROMOTORS/ES

PER AL DIARI AVUI

Persones residents a València ciutat per treballar al departament de Promoció de Subscripcions.

El treball consisteix en la captació de nous subscriptors per al nostre diari.

OFERIM: Incentius sobre els resultats i suport permanent per part de l'empresa.

Interessats, concerteu entrevista cridant al telèfon: 351 17 27 de València i demaneu per la Srta. Carmina.